

**ปัจจัยที่พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต
ระดับปริญญาตรีภาคปกติ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ชำนาญ ปาณวงษ์**

**Factors Predicting Learning Achievement of Bachelor Degree Student
in Regular Program at Naresuan University
Chamnan Panawong**

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก 65000

Faculty of Education, Naresuan University Phitsanulok 65000

Corresponding author. E-mail address: chamnanp@nu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรหรือปัจจัยพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยนเรศวร และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร 17 คณะวิชา ซึ่งประกอบด้วยนิสิตที่มีรหัส 54, 55 และ 56 จำนวน 12,486 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกองบริการการศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสถิติพื้นฐาน ค่าความถี่และร้อยละ วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ และสร้างสมการพยากรณ์ด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา ความเป็นกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และความเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตได้ร้อยละ 30

2. ปัจจัยที่พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา ความเป็นกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และความเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$Y = .886 + .545 \text{ เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา} - .303 \text{ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี} + .201 \text{ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ} - .201 \text{ โรงเรียนขนาดใหญ่}$$

คำสำคัญ: ปัจจัยพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสิตระดับปริญญาตรี

Abstract

The purpose of this research were : 1) to study relationships between factor predicting learning with achievement of bachelor degree student in regular program at Naresuan University, and 2) to construct the predictive equations for learning achievement of bachelor degree student in regular program at Naresuan University. The research participants were 12,486 students in 17 faculties of bachelor degree student in regular program at Naresuan University. Collected data from division of academic affairs. The data were analyze by frequency, percentage, simple correlation and multiple regression analysis.

The research findings were as follows:

1. The factors relating with learning achievement of bachelor degree student in regular program at Naresuan University, i.e. Pre-GPA, Science and technology, Extra-large school and large school, were able to describe the learning achievement of bachelor degree student in regular program at Naresuan University with 30% accuracy.

2. The predictive equations for learning achievement of bachelor degree student in regular program at Naresuan University could be presented in the equation forms as follows:

$$Y = .886 + .545 \text{ Pre-GPA} - .303 \text{ Science and technology} + .201 \text{ Extra-large school} - .201 \text{ Large school}$$

Keywords: Factors Predicting, Achievement, Bachelor Degree Student

หลักการและเหตุผล

การศึกษานับเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการศึกษานั้นสามารถพัฒนาคุณภาพของคนในทุกๆ ด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา บุคลิกภาพ และคุณธรรมให้พร้อมเข้าสู่สังคมหรือตลาดแรงงาน (อัญชลี วงศ์หล้า, 2542, น. 1; สุภาพร อัครวิโรจน์, 2553, น. 1; สรรค์ชัย กิตยนันท์, 2552, น. 3) ซึ่งการศึกษานั้นนับเป็นเครื่องมือและกระบวนการต่อเนื่องที่จะช่วยให้มนุษย์มีความเจริญงอกงาม ปรับตัวได้ ดำเนินชีวิตที่ดีและมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ มนุษย์เรียนรู้ได้ ดำเนินชีวิตที่ดีและมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ มนุษย์เรียนรู้ได้ คิดได้ ทำได้ และแก้ปัญหาเป็น เพราะมนุษย์ได้รับการศึกษา ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542, น. 2-3) ได้ให้ความหมายของการศึกษาว่า หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุน ให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การศึกษา จึงถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อบ่งบอกถึงความเป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา (จุไรรัตน์ อาจแก้ว, 2547, น. 1) ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมาตรฐานการอุดมศึกษาด้านคุณภาพบัณฑิต บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1. บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล 2. บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิตและปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบโดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม 3. บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแลเอาใจใส่ รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, 2549, น. 1-2)

ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงเป็นสถาบันทางวิชาการที่สังคมมอบหมายให้ทำหน้าที่สร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางปัญญาและคุณธรรมแก่บุคคลและสังคม บทบาทที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป การที่ผู้เรียนจะสำเร็จการศึกษา ออกมารับใช้สังคมได้หรือไม่นั้น จะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือองค์ประกอบที่มีส่วนสัมพันธ์กันอย่างมากมาย ซึ่งมีใช้ด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว หากแต่ยังคงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ อีกด้วย (ทิพวรรณ

กมลพัฒนานันท์, 2543, น. 2-3) โดยผลการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น พบว่า องค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ได้แก่ ประเภทของโรงเรียนที่นิสิตจบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ความรู้เดิมก่อนเข้าเรียน สถานภาพส่วนตัว (มณฑารัตน์ ชูพินิจ, 2540, น. 77; สุวิทย์ นันทารัตน์, 2546, บทคัดย่อ; จาริยา พลประสิทธิ์, 2548, บทคัดย่อ)

มหาวิทยาลัยนเรศวรเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ให้บริการทางการศึกษาเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการกระจายความเสมอภาคและโอกาสทางการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาค ผลิตบัตติตามความต้องการของชุมชนและตลาดแรงงาน ถึงแม้ว่าจะผลิตบัณฑิตออกมาใช้สังคมได้ตามความต้องการจำนวนไม่น้อยแต่ที่ผ่านมายังพบว่า ในแต่ละปีการศึกษานั้นมีนิสิตเป็นจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถเรียนจบตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษาได้ หรือถึงแม้ที่ยังคงศึกษาอยู่ ณ ขณะนี้ก็มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตกต่ำสู่เสี่ยงต่อการพ้นสภาพจากเหตุที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งจากข้อมูลที่ผ่านมาของกองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร (2557) พบว่า มีนิสิตจำนวนมากถึง 428 คน จากจำนวนนิสิต 12,410 คน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ถึง 1.75 ซึ่งจากจำนวนนิสิตดังกล่าวนี้มีความเป็นไปได้สูงมากที่จะต้องถูกให้พ้นสภาพตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย

ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า มีปัจจัยพยากรณ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่อย่างไร และปัจจัยเหล่านั้นมีปัจจัยใดบ้างที่พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ตระหนักและนำไปเป็นข้อมูลการพิจารณาการรับเข้า รวมไปถึงการหาแนวทางช่วยเหลือให้นิสิตได้เป็นผู้ประสบผลสำเร็จในการเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรหรือปัจจัยพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

นิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยนเรศวร
17 คณะวิชา รหัส 54, 55 และ 56 จำนวน 12,486 คน
ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรพยากรณ์ (Predictor Variable) ได้แก่

- 1.1 กลุ่มวิชา จำแนกเป็น 3 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 1.2 เพศ จำแนกเป็น เพศชาย และเพศหญิง
- 1.3 ที่ตั้งของโรงเรียน จำแนกเป็น โรงเรียนที่ตั้งในเขตอำเภอเมือง นอกเขตอำเภอเมืองและไม่ระบุ
- 1.4 ขนาดโรงเรียน จำแนกเป็น ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ และไม่ระบุ
- 1.5 เกเรตเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา
- 1.6 คะแนน GAT
- 1.7 วิธีการรับเข้า จำแนกเป็น แบบโควตา และแอดมิชชัน

2. ตัวแปรเกณฑ์ (Criterion Variable) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยในภาคการศึกษาต้นปีการศึกษา 2556 ของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2557

ความสำคัญของการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ เมื่อแล้วเสร็จจะก่อให้เกิดคุณประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. ทำให้ทราบว่า มีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยนเรศวร อันเป็นแนวทางในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับนิสิตตั้งแต่กระบวนการรับเข้า

2. ทำให้ได้สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาควิชา ภาควิชา
นเรศวร อันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
กับกระบวนการผลิตนิสิต

3. ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถนำ
ผลการวิจัยในครั้งนี้ใช้เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการ
ตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ
ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบ
เก็บข้อมูลจากกองบริการการศึกษา ซึ่งมีลักษณะแบบ
ตารางสองคูณสองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แบบเก็บข้อมูล

รหัสนิสิต	ตัวแปร								
	กลุ่ม คณะวิชา	คณะวิชา	เพศ	ที่ตั้งของ โรงเรียน	ขนาด โรงเรียน	เกรด ก่อนเข้า	วิธีการ รับเข้า	GPAX ปัจจุบัน	คะแนน GAT
55000000									
55000001									

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทำ
หนังสือแนะนำตัวจากต้นสังกัด เพื่อขอความอนุเคราะห์
จากกองบริการการศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร โดยเริ่ม
เก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 18 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 19
มีนาคม 2557 ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจาก
เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รับข้อมูลมาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาทำการบรรณาธิการ โดย
ตรวจสอบความเรียบร้อย หากกรณีใดมีข้อมูลไม่
ครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้วิจัยจะคัดลอกให้คงเหลือแต่กรณีที่มี
ข้อมูลครบถ้วนเท่านั้น

จากนั้น ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้
เครื่องคอมพิวเตอร์ในโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อ

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดย
คำนวณค่าความถี่และร้อยละ

2. วิเคราะห์สหสัมพันธ์อย่างง่ายและสหสัมพันธ์
พหุคูณ

3. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี โดยวิธีการ
วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise
Multiple Regression Analysis)

4. สร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นิสิตระดับปริญญาตรี

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลตามลำดับ
ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของนิสิตที่เป็น
กลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนิสิตที่เข้าศึกษาจำแนกตามปี

ปีที่นิสิตเข้าศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
2554	4,016	32.4
2555	3,912	31.5
2556	4,482	36.1
รวม	12,410	100.0

จากตารางที่ 2 นิสิตที่เข้าศึกษาปี 2554 มีจำนวน 4,016 คน ปี 2555 มีจำนวน 3,912 คน และปี 2556 มีจำนวน 4,482 คน รวมทั้งสิ้น 12,410 คน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนิสิตจำแนกตามกลุ่มวิชา

กลุ่มวิชา	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ	2,710	21.80
กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4,248	34.20
กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	5,452	44.00
รวม	12,410	100.0

จากตารางที่ 3 นิสิตกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมา คือ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 34.20 และกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ร้อยละ 21.80

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนิสิตแต่ละคณะวิชา

คณะวิชา	จำนวน	ร้อยละ
คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	824	6.60
คณะทันตแพทยศาสตร์	177	1.40
คณะนิติศาสตร์	565	4.60
คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร	1,917	15.40
คณะพยาบาลศาสตร์	240	1.90
คณะแพทยศาสตร์	504	4.10
คณะเภสัชศาสตร์	383	3.10
คณะมนุษยศาสตร์	889	7.20
คณะวิทยาศาสตร์	1,526	12.30
คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์	426	3.40
คณะวิศวกรรมศาสตร์	1,385	11.20
คณะศึกษาศาสตร์	633	5.10
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	513	4.10
คณะสหเวชศาสตร์	629	5.10
คณะสังคมศาสตร์	1,083	8.70
คณะสาธารณสุขศาสตร์	351	2.80
วิทยาลัยนานาชาติ	365	2.90
รวม	12,410	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า นิสิตสังกัดคณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสารมีจำนวนสูงสุด 1,917 คน คิดเป็นร้อยละ 15.40 รองลงมา ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ มีจำนวน 1,526 คน คิดเป็นร้อยละ 12.30 และคณะ วิศวกรรมศาสตร์ มีจำนวน 1,385 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 ส่วนคณะที่มีนิสิตจำนวนน้อยที่สุด ได้แก่ คณะ ทันตแพทยศาสตร์ โดยมีนิสิตจำนวน 177 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.40

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนิสิตจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	4,019	32.40
หญิง	8,391	67.60
รวม	12,410	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า นิสิตเพศชาย มีจำนวน 4,019 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40 เพศหญิง จำนวน 8,391 คน คิดเป็นร้อยละ 67.60

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนิสิตจำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน

เขตโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ในเมือง	6,743	54.30
นอกเมือง	5,667	45.70
รวม	12,410	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า นิสิตที่มาจากโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเมือง มีจำนวน 6,743 คน คิดเป็นร้อยละ 54.30 และมาจากโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเมือง จำนวน 5,667 คน คิดเป็นร้อยละ 45.70

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนิสิตจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดเล็ก	591	4.80
ขนาดกลาง	1,939	15.60
ขนาดใหญ่	1,967	15.90
ขนาดใหญ่พิเศษ	5,121	41.30
ไม่ระบุ	2,792	22.50
รวม	12,410	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 41.30 มาจากโรงเรียนใหญ่พิเศษ รองลงมาซึ่งมีจำนวน ที่ใกล้เคียงกัน คือ โรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาด กลางคิดเป็นร้อยละ 15.90 และ 15.60 ตามลำดับ ในขณะที่นิสิตมาจากโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.80

ตารางที่ 8 เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี (N = 12,410)

เกรดก่อนเข้าศึกษา	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	1.34	4.00	3.24	0.44

จากตารางที่ 8 พบว่า นิสิตมีเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.34 มีเกรดเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.00 โดยมี 0.44

ตารางที่ 9 คะแนนสูงสุดและต่ำสุดของวิชาความถนัดทั่วไป และความถนัดทางวิชาชีพ (เต็ม 300)

รหัส	รายวิชา	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด
GAT	ความถนัดทั่วไป	24.50	292.50
PAT 1	ความถนัดทางคณิตศาสตร์	5.00	210.00
PAT 2	ความถนัดทางวิทยาศาสตร์	42.00	220.00
PAT 3	ความถนัดทางวิศวกรรมศาสตร์	27.00	250.00
PAT 4	ความถนัดทางสถาปัตยกรรมศาสตร์	12.00	208.00
PAT 5	ความถนัดทางวิชาชีพครู	30.00	226.00
PAT 6	ความถนัดทางศิลปกรรมศาสตร์	48.00	191.00
PAT 7-1	ความถนัดทางภาษาฝรั่งเศส	51.00	126.00
PAT 7-2	ความถนัดทางภาษาเยอรมัน	48.00	105.00
PAT 7-3	ความถนัดทางภาษาญี่ปุ่น	48.00	183.00
PAT 7-4	ความถนัดทางภาษาจีน	48.00	138.00
PAT 7-5	ความถนัดทางภาษาอาหรับ	69.00	93.00
PAT 7-6	ความถนัดทางภาษาบาลี	57.00	126.00
MED	วิชาเฉพาะแพทย์	125.68	220.00

จากตารางที่ 9 พบว่า นิสิตทำคะแนนได้สูงสุดใน ร้อยละ 5 คือ รายวิชาความถนัดทางคณิตศาสตร์ ความถนัดทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ และความถนัดทั่วไป โดยได้คะแนน 5 คะแนน 12 คะแนน และ 24.5 คะแนนตามลำดับ ส่วนรายวิชาที่ได้คะแนนต่ำสุด ได้แก่ รายวิชา

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนิสิตจำแนกตามวิธีการรับเข้า

วิธีการรับเข้า	จำนวน	ร้อยละ
โครงการ / โควตา	5,797	46.70
แอดมิชชัน	6,613	53.30
รวม	12,410	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า จำนวนนิสิตที่รับเข้าโดย ร้อยละ 53.30 รับเข้าโดยโครงการหรือโควตาต่างๆ มีวิธีการแอดมิชชันส่วนกลาง มีจำนวน 6,613 คน คิดเป็น จำนวน 5,797 คิดเป็นร้อยละ 46.70

ตารางที่ 11 เกรดเฉลี่ยของนิสิตปัจจุบัน

เกรดเฉลี่ย	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	0.28	4.00	2.69	0.55

เกรดเฉลี่ยของนิสิตปัจจุบันมีค่าต่ำสุด คือ 0.28 และเกรดเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรหรือปัจจัยพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีตามตารางที่ 11 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือปัจจัยพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มีค่า

ความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สูงสุด ได้แก่ ปัจจัยเกรดก่อนเข้าศึกษาโดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .479 รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านความเป็นกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .362 ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยสุด ได้แก่ ปัจจัยเพศ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .015 และไม่มีนัยสำคัญแต่อย่างใด

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	วิทย สุขภาพ	สังคม	เพศ	เขตโรงเรียน ในเมือง	ร.ร. ขนาดใหญ่ พิเศษ	ร.ร. ขนาดใหญ่	ร.ร. ขนาดกลาง	ร.ร. ขนาดเล็ก	เกรด ก่อนเข้า	GAT	การ รับเข้า	ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน
วิทยสุขภาพ	1.00											
สังคม	-.468**	1.00										
เพศ	.025**	-.009	1.00									
เขตโรงเรียน	.021*	.080**	-.011	1.00								
ร.ร.ขนาดใหญ่ พิเศษ	-.001	.095**	.004	.467**	1.00							
ร.ร.ขนาดใหญ่	-.055**	-.040**	.000	.088**	-.364**	1.00						
ร.ร.ขนาดกลาง	-.002	-.128**	.001	-.481**	-.536**	-.255**	1.00					
ร.ร.ขนาดเล็ก	-.021*	-.031**	-.006	-.163**	-.187**	-.097**	-.129**	1.00				
เกรดก่อนเข้า	.452**	.238**	.006	-.153**	-.160**	.011	.126**	.083**	1.00			
GAT	.038**	-.282**	-.008	-.051**	-.042**	-.026*	.060**	.025*	-.009	1.00		
การรับเข้า	.023**	.000	.039**	.014	.018*	-.008	-.025*	-.009	-.021*	.216**	1.00	
ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	.362**	.086**	.015	.033**	.068**	-.038**	-.070**	-.041**	.479**	-.091**	-.025**	1.00

ตอนที่ 2 ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับ

ปริญญาตรี ด้วยวิธีการเพิ่มตัวแปรแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) คัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ดีในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ปรากฏผลดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ตัวแปรพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b)	t	p
เกรดก่อนเข้า	.545	38.764	0.000
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-.303	-24.267	0.000
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	.201	13.500	0.000
โรงเรียนขนาดใหญ่	.074	4.203	0.000

Constant = 0.886, R = .547, R² = .300, S.E.E. = .424

จากตารางที่ 13 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีทั้ง 4 ตัวแปร ประกอบด้วย เกรดก่อนเข้าศึกษา ความเป็นกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และความเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่มี

ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ในเชิงเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .54 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวนี้ สามารถ

อธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีได้ร้อยละ 30 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .424 โดยสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = .886 + .545 \text{ เกเรตเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา} - .303 \text{ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี} + .201 \text{ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ} - .201 \text{ โรงเรียนขนาดใหญ่}$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยของปัจจัยที่พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายได้ ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้แก่ เกเรตเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา ความเป็นกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และความเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยปัจจัยทั้งหมดสามารถร่วมกันอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตได้ร้อยละ 30 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ดังกล่าวข้างต้นนั้น ล้วนเกี่ยวข้องกับภูมิหลังของนิสิต ซึ่งหากพิจารณาแล้วจะพบว่า การที่นิสิตจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปัจจุบันที่ดีนั้น จะต้องมีความรู้พื้นฐานเป็นอย่างดีเช่นกัน เสมือนหนึ่งการเริ่มต้นที่ดีมีชัยไปกว่าครึ่ง ซึ่งการที่นิสิตจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบันที่ดีได้นั้น จะต้องมีการนำความรู้พื้นฐานมาใช้ในการต่อยอดความรู้ที่จะได้รับในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งจากข้อค้นพบดังกล่าวได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปริญญา จิตรโคตร (2552, น. 121) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยวิธีวิเคราะห์พหุระดับ โดยผลการวิจัย พบว่า ผลการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้ง ยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรณี บุญสุยา (2543,

น. 77) ซึ่งได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก โดยพบว่า ปัจจัยที่มีผลหรือมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้แก่ ผลการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ประกอบด้วยเกเรตเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา ความเป็นกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และความเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งแต่ละปัจจัยนั้นนำมาอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

2.1 เกเรตเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เกเรตเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษามีความสัมพันธ์และพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีได้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นความรู้ความสามารถเดิมของนิสิต ถ้านิสิตมีพื้นฐานความรู้เดิมที่ดี แสดงว่า นิสิตจะต้องเป็นผู้ที่มีระดับสติปัญญาหรือเชาว์ปัญญาที่ดี มีวุฒิภาวะทางร่างกาย อารมณ์ และสังคมที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปริญญา จิตรโคตร (2552, น. 105) ซึ่งได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยวิธีวิเคราะห์พหุระดับผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย คือ ผลการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และยังคงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โกมล ไพศาล (2549, น. 68) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิม มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยังคงเป็นไปในการทำงานเกี่ยวกับการศึกษาของ พรรณี บุญสุยา (2543, บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้แก่ ผลการเรียนรู้ระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2 จากผลการวิจัย พบว่า ขนาดของโรงเรียน ที่นิสิตเคยศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์และพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นิสิตในระดับปริญญาตรีได้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่มี ขนาดใหญ่มักมีการบริหารจัดการ หรือดำเนินการเกี่ยวกับ งานวิชาการที่เข้มแข็ง มีระบบการช่วยเหลือ แนะนำ นักเรียนในด้านการศึกษาต่อให้เหมาะกับนักเรียน นักเรียน สามารถค้นพบตัวเองได้เร็วทำให้นักเรียนเลือกเรียนในสิ่งที่ ตนเองถนัดและชอบจึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนในระดับปริญญาตรีที่สูงขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ รัชนิพร ชัยวิชิตานันท์ (2540, น. 151) ซึ่งพบว่า นิสิตที่มาจากโรงเรียนขนาดใหญ่ มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ นำมาเป็นข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ได้แก่ เกรดก่อนเข้าศึกษา ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรนำ ผลการศึกษาก่อนเข้าศึกษามาพิจารณาก่อนเข้าศึกษาต่อ ในระดับปริญญาตรี

2. จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่พยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ได้แก่ เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา ความเป็นกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ความเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และ ความเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ดังนั้น หากพบว่า นิสิต ที่รับเข้ามาอยู่ในกลุ่มของปัจจัยดังที่กล่าวมา ทางมหาวิทยาลัยควรดำเนินการหาแนวทางการส่งเสริม หรือเตรียมพร้อมรับมือกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนิสิต ในกลุ่มนี้

เอกสารอ้างอิง

กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2557). ข้อมูลสถิติ นิสิต. ค้นเมื่อ 20 มกราคม 2557, จาก <http://www.reg.nu.ac.th/registrar/studentstat-dl.asp?avs137820872=1>

โกลม ไพศาล. (2549). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่ม รัตนโกสินทร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับ แก้ไขครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและ พัสดุภัณฑ์.

จาริยา พลประสิทธิ์. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้รับการตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

จุไรรัตน์ อาจแก้ว. (2547). การศึกษาองค์ประกอบที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์. (2543). การศึกษาปัจจัยที่ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญา ตรี ไม่ได้รับการตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปริญญา จิตรโคตร. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยวิธีวิเคราะห์พหุระดับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้รับการตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

พรรณี บุญสุยา. (2543). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบโลจิสติก. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้รับการตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มณฑารัตน์ ชูพินิจ. (2540). องค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้รับการตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

รัชนิพร ชัยวิชิตานันท์ (2540). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวรระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2538 (รายงานผลการวิจัย). พิษณุโลก: กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สรศักดิ์ กิตยานันท์. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. กาญจนบุรี: ม.ป.พ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา. (2549). มาตรฐานการอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สุภาพร อัสวีโรจน์. (2553). สาเหตุการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด คณะเทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สุวิทย์ นันทการัตน์. (2546). การวิเคราะห์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการพิมพ์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้รับการตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

อัญชลี วงศ์หล้า. (2542). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านบทเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. นครราชสีมา: สำนักวิชาเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.